

רק האנשים שיודעים להעריך סטריאו טוב קונים אצלנו.

רק אם אתה שייך לאלו שמבינים במערכות סטריאו או לאלו שמוכנים לשמוע מוסיקה צלולה ונקיה יאמרו לך השמות הבאים הכל:

LUXMAN, ALTEC, TEAC, B.I.C, KOSS, D.B.X.

שמות אלו מייצגים ציוד סטריאופוני מעולה, הטוב מסוגו בעולם. לנו, בטלמוסיקה, המבחר העשיר ביותר של מערכות סטריאו בנוסף לציוד מקצועי אחר כולל רשמיקול סליליים ומיקסרים מקצועיים. אם עדיין לא רכשת אצלנו מערכת סטריאו משובחת תוכל לעשות זאת עכשיו בתנאי תשלום נוחים ביותר.

- * אפשרות רכישה בתנאי יבוא אישי.
- * מחלקה מיוחדת לעולים חדשים.
- * שרות ואחריות מלאים ע"י מעבדות טלמוסיקה.

טלמוסיקה

ליודעים לשמוע את ההבדל

<p>מרכז החלוקה גבעתיים</p> <p>55 סליליים רגילים</p> <p>מכירת פז תלונת</p>	<p>טלמוסיקה</p> <p>לכפיש גהה (כומת תל השומר) כביש גאלוף שדה, חתול-גיב</p>
---	---

רח' כורזין 1 גבעתיים (בנין הסופרשוק החדש), פינת דרך האלוף שדה, מול רמת-חן. אוטובוסים: 51, 43, 55, 68, 71 וקו 400 מירושלים. אולמות התצוגה פתוחים בימים א'-ה' בשעות 08.00-19.00; יום ו' 08.00-14.00

טל. 03-765071

במדינה

חקירות

גם שוטרים

יכולים למעט

השוטרים ראו כמו עיניהם את מה שזא קרה!

צעיר זה עובד בבית-הקפה של אלביליה, והיה במקום בעת החיר פוש. כעת ניצבה בפני הסניגור בעיה מסוכנת - כיצד לזכות את לקוחו מבלי להפלייל את הצעיר השני.

שיינמן הלך לבקר את פרקליט מחוז נצרת, הר"ר ישראל למברג, והציג בפניו את הדילמה. הוא ביי קש שד"ר למברג יתן חסינות ל-אשם האמיתי, כדי שיוכל להעיד בפני בית-המשפט מבלי להפלייל את עצמו.

שיינמן הזכיר ללמברג, כי בעת מישפט הרצח בכלא שאטה נתן הוא עצמו חסינות לעד-המדינה טלאל חיג'אזי, שהיה בין הרוצחים של יפת נגרי. "אם אפשר לתת חסינות לרוצח, כדי להרשיע אחר רים, אפשר גם לתת חסינות לצעיר שהחזיק חשיש, כדי לזכות חף משפט", אמר הסניגור.

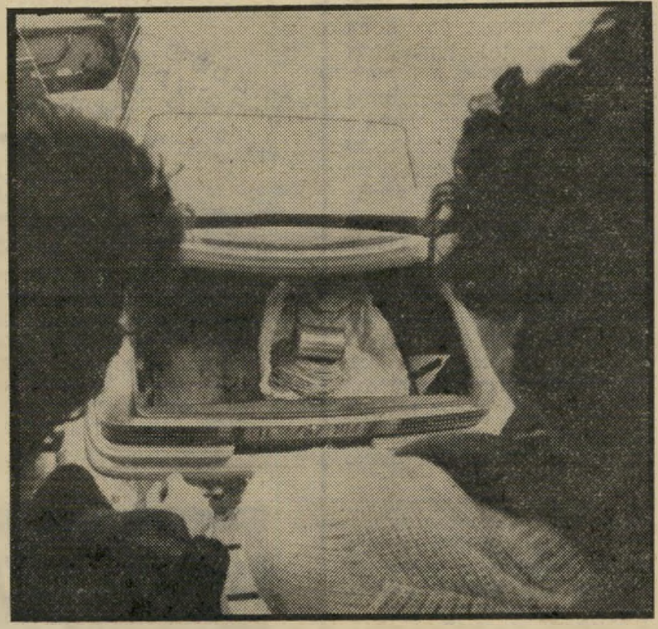
המדינה לא נענתה לבקשה, ור הצעיר סירב לחשוף עצמו על דוכן העדים.

עם הגב למכוננית. אבל בידי הסניגור היו כבר הכלים המספיקים כדי לעורר ספק בליבו של בית-המשפט. הוא סיפר לשופט על העיסקה שהציע לפרקליט המחוז, והנאשם. שעלה על דוכן העדים, כבר בכל קשר לחשיש. הוא הודה כי המסנן הוא של מכוננית, אך נשבע שלא הוא אשר טמן בו את החשיש, וכי לא הוא שזרק את המסנן מתוך החבילה.

בעת החקירה הנגדית הצליח ה-סניגור לשנות את גירסתו של צלם המיטרה. בהגינותו העיד הצלם כי בעת גילוי המסנן עמד כשגבו אל המכוננית, והיתה זו רק מסקנה הגיונית מצידו כאשר אמר כי אל-ביליה הוא אשר זרק את המסנן.

רק בספרים של ארל סטגלי גרדנר ואגתה כריסטי מגלה עורר-הדין הנמרץ את האשם האמיתי, שהוא, כמובן, אינו לקוחו. הנאשם הוא חף מפשע, ועורר-הדין המוכי שר, המגלה את האמת, מוכה אותו. דן שיינמן, עורך-דין תל-אביבי צעיר, חשב כי התיק שקיבל בבית-המישפט המחוזי בנצרת הוא תיק אבוד. שימעון אלביליה, בעל גלריה ובית-קפה ברובע האמנים בצפת, נאשם בהחזקת סולייית חשיש שלמה.

הראיות נגד אלביליה היו מר-חצות. חוליית מיטרה ואנשי-מכס באו בוקר אחד לפני שנה לגלריה שלו בצפת לערוך בה חיפוש. הם היו מצויידיים בכלבים וערכו חיפוש מדוקדק בבית ובגלריה. דבר לא נמצא בשני המקומות. הכלבים רי-חלק מהכוח הלכו לחפש בבניין אחר השייר למיטרה, והיתר ירדו למיגרש החניה וחיפשו במכוננית המרצדס של אלביליה. דבר לא נמ-צא גם שם. בתא המטען היה גליל של חוטי טלפון עטוף בנייר. ה-שוטרים חיפשו ולא מצאו דבר, ועמדו להמשיך בדרכם. ואו לדב-ריהם, לקח אלביליה את חבילת החוטים ובדחיפה זרק מתוכה מסנן-אוויר של מכוננית. השוטרים ש-חטפו את המסנן המתגלגל מצאו בתוכו סולייית חשיש.

החוטים ומסנן-האוויר במכוננית ה"מרצדס" טעות אופטי

יתר שני השוטרים לא זוו מעורר-תם הקודמת. אולם עדות נוספת, של צעירה שסיפרה כי מכונניתה עמדה במקום והיא יצאה משם בעת החיפוש, העלתה את האפשרות כי המסנן הוטרף תחת מכוננית זו עד לרגע הגילוי.

צירוף מיקרים. שיינמן לא האשים את השוטרים בעדות-ישקר, הוא רק הסביר באופן פסיכולוגי מדוע ראו השניים את מה שלא קרה. היתה זו מסקנה הגיונית, מת-בקשת מאליה. שהמסנן שנמצא פתאום נזרק מתוך החבילה. ולמרות שהיה זה רק צירוף מיקרים. שוכי-נעו השוטרים בטעות האופטיית.

בית-המשפט קיבל את טיעונו המבריק של הסניגור, ואת הטעות האוטוסוגסטית שהשוטרים נפלו לה קורבן. אלביליה זוכה מהחזקת סמים.

(המשך מעמוד 57) עשה זאת בהזמנתה המפורשת. לא זו בלבד, אלא שימים אחדים לפני מועד האונס המיוחס לו, ביקרה הלן בבית הוריו בראשון-לציון. היא הגיעה בשעות הצהריים, ו-שוחחה עם אמו ואחותו, שעימהן התיידדה במשך תקופת חברותם. היא האריכה את ביקורה עד שעות הערב וחיכתה למשה עד שחזר מעבודתו.

הלן לא סיפרה למיטרה על ביקור זה, כיוון שלדבריה לא חש-בה שהוא קשור לעניין. אולם משה הבין את הביקור ואת שיחתה עמו כנסיון להחזירו אליה, בייחוד כאשר היא ביקשה ממנו שלא יבוא לבק-רה בשעות הלילה, אלא בשעות מקובלות.

סניגורו של סילס, חיים מיסגב,

סניגור שיינמן כמו שקורה בספרים

הגיש לבית-המשפט מיכתב-אהבה שכתבה הלן למשה בתקופת אה-בתם. המיכתבים הכתובים אנגלית קלה גילו את תלותה של הלן ב-משה.

"האם אני זוכרת את פגישתנו הראשונה? ועוד איך זוכרת! האם אני זוכרת את נסיעתנו המשותפת לחיפה? ועוד איך זוכרת. האם אני זוכרת כיצד השתפזנו עירומים על הגג? ועוד איך זוכרת!" כתבה הלן למשה באחד מיכתבי-האהבה. אבל כאשר זנח אותה והפסיק לבקרה כתבה לו מיכתב חריף, שבו כינתה אותו "חרא שכמוך", על שהשאיר אותה מחכה לו ברחוב ולא בא לפגישו.

מיסגב הציג בפני השופטים את גירסתו של הנאשם, שהלן הנזנתה והכואבת העלילה עליו עלילת שוא, כדי לנקום בו. בית-המישפט שקל היטב את ה-עובדות שלפניו. סיפוריה המגומם של הלן על שלוש שעות האונס היה בעוכריה. איש מהשופטים לא האמין כי משה היה מסוגל למיבצע כזה. השופטים גם הדגישו כי הלן לא צעקה ולא טרחה להתלבש כאשר ראתה כי משה הוא המבקרה בשעת לילה מאוחרת זו. גם היעד-רם של סימני אלימות על הגוף ובחדר גרמו לבית-המשפט שית-ייחס בספקנות לגירסתה של הלן. משה זוכה מחמת הספק.